

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Martina Jachury a soudkyň Mgr. Nadi Pínové a JUDr. Jany Tondrové v právní věci žalobce: **ŠKODÍK s.r.o.**, IČ: 29313490, se sídlem Brno, Křídlovická 68, zast. JUDr. Pavlem Kratochvílou, advokátem se sídlem Kyjov, Žižkova 791, proti žalovanému: **Hrací karty, s.r.o.**, IČ: 26977729, se sídlem Praha 4, Huťská 1788/16, **o zaplacení 54.450,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 19. května 2017 č. j. 30 C 42/2017-25,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 4.356,- Kč k rukám advokáta JUDr. Pavla Kratochvíly, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 54.450,- Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 24.6.2016 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Zároveň žalovanému uložil

povinnost zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce náklady řízení ve výši 22.516,47 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.).

Takto nalézací soud rozhodl o žalobě na zaplacení částky 54.450,- Kč s příslušenstvím z titulu nezaplacení přepravného za mezinárodní nákladní přepravu zboží provedenou ve dnech 28.4.2016 až 3.5.2016 z města Mottola v Itálii do Zlína na základě objednávky žalovaného. Přeprava byla vyúčtována fakturou č. 2161221 ze dne 9.5.2016, na částku 54.450,- Kč splatnou dne 23.6.2016, žalovaný fakturu neuhradil.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil, namítal, že nemá k dispozici žádnou objednávku, na jejímž podkladě měla být přeprava provedena a rovněž mu není známo, kdo zboží při nakládce předával a při vykládce přebíral, nemá k tomu žádné relevantní listiny.

Soud prvního stupně věc projednal a rozhodl dne 19.5.2017 podle § 101 odst. 3 o.s.ř. v nepřítomnosti žalovaného, který se k jednání se bez omluvy nedostavil.

Soud prvního stupně vyšel z toho, že žalovaný si dne 25.4.2016 prostřednictvím e-mailové komunikace objednal u žalobce provedení mezinárodní přepravy zboží, a to nákladním automobilem s návěsem, RZ: xxx v místě nakládky na adrese Stampa SUD, Via Borsellino 7/9, Mottola, Itálie dne 28.4.2016 do místa vykládky na adrese GRASPO CZ, a.s., Pod Šternberkem 324, Zlín, Česká republika dne 2.5.2016. Cena přepravného byla mezi žalobcem a žalovaným dohodnuta na částku 45.000,- Kč + 21 % DPH. Přeprava zboží byla provedena panem T. v termínu od 28.4.2016 do 3.5.2016, kdy zboží obdržela společnost GRASPO CZ, a.s., IČ 25586092. Přeprava byla vyúčtována fakturou č. 2161221 ze dne 9.5.2016, na částku 54.450,- Kč, představující přepravné ve výši 45.000,- Kč a 21 % DPH ve výši 9.450,- Kč, splatnou dne 23.6.2016. O zaplacení dlužné částky byl žalovaný písemně upomenut dne 23.11.2016.

Uvedená zjištění posuzoval soud prvního stupně podle § 2555 odst. 1 o. z. a podle Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě CMR (vyhl. č. 11/1975 Sb.), neboť místo převzetí zásilky a místo jejího dodání leželo ve dvou různých státech, z nichž alespoň jeden je smluvním státem Úmluvy. Dovodil, že mezi žalobcem jako dopravcem a žalovaným jako odesílatelem byla uzavřena smlouva o přepravě zboží podle ust. § 2555 odst. 1 o. z. a podle Úmluvy CMR, na jejichž základě provedl žalobce mezinárodní přepravu zboží nákladním silničním vozidlem. Realizace přepravy i uzavření smlouvy bylo v souladu s čl. 4 vyhl. č. 11/1975 Sb. prokázáno mezinárodním nákladním listem (nákladní list CMR). Námitky žalovaného proto shledal nedůvodné a uzavřel, že žalobci vzniklo právo na zaplacení úplaty za provedenou přepravu, tj. právo na přepravné podle ust. § 2555 odst. 1 o. z. Zároveň žalobci přiznal i zákonný úrok z prodlení, a to ode dne následujícího po splatnosti faktury podle § 1968 a § 1970 o. z., ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb.

Výrok o nákladech řízení opřel o ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. a úspěšnému žalobci přiznal jejich plnou náhradu, sestávající z nákladů na zaplacení soudního poplatku ve výši 2.723,- Kč a nákladů právního zastoupení, které spočívají v odměně advokáta za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby, účast na jednání) po 3.300,- Kč, odměně za jednoduchou výzvu k plnění podle § 11 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. v poloviční výši za 1.650,- Kč, 4 režijních paušálech po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., náhradě za promeškaný čas ve výši 600,- Kč za 6 půlhodin podle § 14 odst. 1 písm. a) a 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., cestovném ve výši 3.008,24 Kč (za cestu osobním automobilem v délce 504 km z Kyjova na jednání do Prahy a zpět) podle § 137 odst. 1 o. s. ř. ve výši podle

vyhlášky č. 440/2016 Sb., a 21% DPH ve výši 3.435,24 Kč podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř., celkem 22.516,47 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné odvolání, v němž uvedl, že se soud prvního stupně vůbec nezabýval námitkami, které uvedl ve svém vyjádření k žalobě, a ve věci rozhodl pouze na základě důkazů předložených žalobcem, aniž by žalobce vyzval k doplnění důkazů, které navrhl žalovaný a z nichž mělo být postaveno na jisto, kdo přepravu objednal, jak byla provedena a kdo přepravované zboží převzal. Tyto skutečnosti žalovaný zpochybňuje. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného, když souhlasil se skutkovými i právními závěry soudu prvního stupně. Uvedl, že svá žalobní tvrzení doložil listinnými důkazy, zatímco žalovaný provedenou přepravu nerozporuje a ke svým tvrzením nenavrhl žádné důkazy, čímž nesplnil svou povinnost tvrzení ani důkazní.

Odvolací soud jednal ve věci dne 31.10.2017 v nepřítomnosti žalobcem, jeho právního zástupce i žalovaného, když nikdo z těchto osob se k jednání, nařízenému na 10.30 hod, bez omluvy nedostavil. Odvolací soud tak měl za to, že byly splněny předpoklady pro projednání věci bez přítomnosti účastníků a jejich právních zástupců podle § 101 odst. 3 o.s.ř. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek včetně řízení, které mu předcházelo podle ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. a odvolání shledal nedůvodným.

Soud prvního stupně ve věci provedl všechny důkazy navržené žalobce, z nich učinil odpovídající skutková zjištění a věc rovněž správně právně posoudil. Z provedených důkazů vyplynulo, kdo přepravu objednal za žalovaného (Daniel R.), kdo přepravu provedl (řidič Pavel T.), jakým vozidlem (vozidlem reg. zn. xxx s návěsem reg. zn. xxx), a kdo zboží převzal (společnost GRASPO CZ, a.s.). Žalovaný na svou obranu neuvedl žádná relevantní tvrzení, ve vyjádření argumentoval pouze tím, že nemá k dispozici listiny, na základě kterých měla být přeprava provedena. Jak shora uvedeno, tyto listiny žalobce soudu předložil, soud je provedl k důkazu a z nich učinil skutková zjištění ohledně provedení přepravy, která následně i správně právně posoudil. Žalovaný provedení žádných dalších důkazů nenavrhoval, ani nezpochybňoval provedení přepravy. Závěr soudu prvního stupně, že mezi účastníky byla uzavřena smlouva o přepravě podle § 2555 odst. 1 o. z. a podle Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě CMR, proto považuje odvolací soud za správný. V řízení bylo prokázáno, že žalobce pro žalovaného na základě jeho objednávky předmětnou přepravu provedl a žalovaný za to žalobci nezaplátil přepravné, proto soud prvního stupně správně žalobě vyhověl a přiznal žalobci žalovanou částku, včetně zákonného úroku z prodlení.

S ohledem na všechny shora uvedené důvody byl prvostupňový rozsudek ve výroku o věci samé jako věcně správný potvrzen podle ust. § 219 o.s.ř., stejně jako ve správném výroku o nákladech řízení.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a 142 odst. 1 o.s.ř., a úspěšnému žalobci byla přiznána jejich plná náhrada, spočívající v odměně advokáta za 1 úkon právní služby (vyjádření k odvolání) za 3.300,- Kč podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., v 1 náhradě hotových výdajů za 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a v náhradě za daň z přidané hodnoty ve výši 756,- Kč podle § 137 odst. 3 o.s.ř., celkem 4.356,- Kč, které uložil žalovanému uhradit k rukám právního zástupce žalobce v souladu s ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

Odvolací soud nepřiznal žalobci náklady na právní zastoupení advokátem za účast u odvolacího jednání, neboť právní zástupce žalobce se k odvolacímu jednání dostavil bez (alespoň telefonické) omluvy až v 10.40 hod, tedy až poté, co odvolací soud již věc projednal a rozhodl a náklady vynaložené na tento úkon tak nelze považovat za účelné.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže Nejvyšší soud České republiky na základě dovolání podaného do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu prvního stupně dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchytil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

V Praze dne 31. října 2017

Mgr. Martin Jachura v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Turoňová